

Най-честите грешки при асемблиране на РС

В голяма степен е вярно твърдението, че всеки би искал сам да си асемблира системата, особено когато става дума за домашния компютър. Все пак има някаква тръпка в това сам да подредиш компонентите в кутията и да ги поставиш по начин, по който на теб повече би ти допаднало. Доста потребители сами се наемат със сглобяването на РС-то, но допускат елементарни грешки, които в някои случаи нямат пряко значение за стабилността на системата, но в други биха могли да си създадат големи главоболия, без дори да го осъзнават.

Трябва също да кажем, че асемблирането на едно РС в никакъв случай не е просто нареждане на определени компоненти в една компютърна кутия, свързване на кабели и стартиране на събраната “машина”. Някои по-изкусни асемблатори биха уточнили дори, че това е цяло изкуство. Вероятно сте забелязвали в интернет форумите как определени хора подреждат по специфичен начин интериора на системата си така, че да изглежда дори красиво. А красотата и компютри са две понятия, които са почти толкова далечни, колкото вода и електроника.

След като направихме тези малки уточнения, нека пристъпим към основните положения, които трябва да знаете, за да създадете една добре асемблирана компютърна система.

Заземявайте се

На някои може да им звучи смешно, но заземяването е едно от важните условия цялото асемблиране да премине гладко. Дори едно почесване по главата може да ви зареди с достатъчно статично електричество, което после лесно да предадете на процесора си или паметта и да ги повредите перманентно. Едно докосване до парното или друг заземен предмет е достатъчно, за да разределите цялото статично електричество, което може да имате по себе си. Защото вие определено не го усещате, но интегралните силициеве схеми са крайно чувствителни на подобен допир.

Инсталирайте главните компоненти още извън кутията

Винаги можете да поставите процесора, охладителя му и паметта върху дънната платка още преди да сте я сложили в кутията. Това ще помогне както за правилната им инсталация, така и за спестяване на време, което иначе бихте отделили за нагласяването на охладителя върху процесора и опитите да го закрепите правилно, без да имате същата стабилна основа както преди. Що се отнася до паметта, инсталацията ѝ върху платката вече в кутията много по-лесно може да

доведе до неправилен подход към поставянето ѝ в DIMM слота, отколкото ако направите всичко предварително.

Процесорът се нуждае от проводящ материал, осигурете му подходящ

Единствено в идеалния случай, когато кристалът (или капачката) на процесора е напълно гладък и същото можем да кажем за основата на охладителя, тогава няма да имате нужда от термопроводящ материал. Във всички други случаи остават микроотвори, в които се задържа въздух и той пречи за оптималното охлаждане на процесора. Чрез използването на подходящ термоматериал вие ще запълните тези отвори и ще подобрите контакта между радиатора и процесора. Под “подходящ” се разбира силиконова паста от реномиран производител или някоя от сребърните паста.

Внимавайте къде поставяте крепежни елементи

Крепежните елементи представляват онези малки “цилиндърчета”, които служат за закрепване на дънната платка към кутията. Ако по невнимание поставите такова на място, където няма отвор на платката за закрепване, рискувате да окъсите определена част и така да повредите цялата платка или поне част от нея. Можете лесно да разберете, като пробвате дали виждате точно толкова отвори за поставяне на винтове, колкото крепежни елементи сте поставили. Ако бройката не съвпада по някаква причина, е добре да свалите платката и да проверите какво е положението.

Инсталацията на периферни карти – винаги внимателно

Това се налага по доста причини, като една от често срещаните е да счупите страничните закрепващи “куки” на DIMM слота с AGP/PCIe графичната платка при поставянето ѝ. Да не говорим за всевъзможни подобни комбинации, които почти винаги водят до перманентна повреда в един или повече компоненти.

Твърд диск и оптично устройство – никога заедно

Много хора имат навика да използват и двата канала на IDE контролера, като така комбинират две устройства да работят на принципа Master-Slave. И докато за две оптични устройства това не е голям проблем, когато свържете твърдия диск в такава комбинация, може да сте сигурни, че понижавате скоростта му. При сериозното навлизане на SATA интерфейса този проблем ще е все по-рядко срещан, но ако все още притежавате IDE твърд диск, се уверете, че ще работи сам на Primary канала. Така може да разчитате на максималната производителност, на която е способен дискът ви.

Поставяйте вкарващ и изкарващ вентилатор

Няма нищо по-хубаво от това кутията ви да притежава собствен въздушен поток, създаден от един или повече вентилатори, които да внасят свеж въздух от предната част на кутията и да изкарват затопления вече въздух от задната част. Наличието на вкарващ вентилатор има и друга функция – да охлажда намиращия се пред него твърд диск, като така ще можете да разчитате на около 20 градуса по-ниска температура на диска. Освен това, ако имате пасивно охлаждащи се елементи по дънната платка, това ще е единственият начин да избегнете образуването на “горещи точки” над дънната платка.

Организирайте кабелите в кутията

Дори и да създадете въздушен “тунел” в кутията си, ако оставите кабелите да се разпростират както си искат, ще убиете цялото предимство, което сте искали да създадете в посока на понижаване на температурата в кутията. Организирането на различните кабели в кутията не само ще създаде по-естетичен вид на компютъра ви (особено полезно, ако имате страничен прозорец, вграден в капака), но и ще премахне пречките пред правилното обтичане на компонентите, които сте поставили вътре. “Прибирането” на кабелите става много лесно с използването на т.нар. свински опашки, чрез които можете да пристегнете кабелите за рамките на кутията или по друг удобен за вас начин.

Не бързайте

Не сте на конкурс и не се налага да засичате по часовник времето за асемблирането на системата. Дори в случая по-бавното и дори мудро асемблиране е за предпочитане. Вниманието към всеки детайл може да ви спести доста главоболия по време на началното стартиране или след това. Вероятно бихте се забавили с 30 минути, ако те са цената на бъдещата безпроблемна работа на системата.

В заключение искам да кажа, че асемблирането не е проста задача, макар на някои хора да им се струва крайно елементарно (докато не опитат сами, но това е тема на друг вид статия). Ако не се чувствате достатъчно опитни, по-добре оставете тази работа на някой друг, който може дори да ви покаже изцяло как правилно да сглобите системата си. Така следващия път не само че ще можете да го направите сами, но и ще имате доверие на себе си за изпълнението на тази задача.